

מ"ת 2624/05/14 - המבקשת, מדינת ישראל נגד המשיב, מאהר גבארה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

מ"ת 2624-05-14 מדינת ישראל נ' גבארה (עציר)

בפני	כב' השופטת מרים קסלסי
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	מאהר גבארה (עציר)

החלטה

בפני בקשה למעצר עד תום ההליכים של המשיב (בן 46) אשר מיוחסות לו עבירות של נהיגה בלתי מורשית וללא ביטוח חובה בתוקף (עבירה הנלווית לראשונה).

אין מחלוקת כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות הנוכחיות.

בעברו של המשיב לא פחות מ-7 הרשעות קודמות דומות, כאשר בפעם האחרונה נדון בין היתר לחודשיים מאסר בדרך של עבודות שירות **ומאסר על תנאי בן 10 חודשים** - תנאי שהוא בר הפעלה אם וכאשר יורשע המשיב. גזר הדין נתן תוקף להסדר אליו הגיעו הצדדים. (תת"ע (מרכז) 1068-07-11 מיום 25/10/12).

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים והמפקחים שהוצעו, הפניתי המשיב לתסקיר מעצר.

על פי התסקיר מדובר באישיות מניפולטיבית המתקשה להגיב לסמכות, לגבולות ולמערכת המשפט. רמת מסוכנותו והסיכוי להישנות העבירה גבוהים.

חלופות המעצר שהוצעו על ידי המשיב נשללו על ידי שירות המבחן, אשר קבע כי הן אביו והן שני אחיו אינם מעורים בחייו למרות שמתגוררים בבניין אחד ואינם יכול להוות עבורו גורמים סמכותיים, לפיכך **שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחררו ממעצר.**

הלכה פסוקה היא שכאשר המלצת שירות המבחן שלילית, צריכים נימוקים מיוחדים כבדי משקל כדי שבית המשפט יחליט אחרת. ראה **בש"פ 5191/13 אבו חמאד נ' מ"י** מיום 29/7/13 וכך אמר

כב' הש' ע' פוגלמן:

"תסקיר שירות המבחן מהווה כלי עזר סטאטוטורי לגיבוש ההחלטה בשאלת אפשרות שחרורו שלנאשם לחלופת מעצר, והגם שביהמ"ש אינו מחויב באימוץ מסקנתו של שירות המבחן, נקבע לאחת כי נדרשים טעמים נכבדים על מנת לסטות מהמלצות שליליות הקבועות בתסקיר"

ברעפ 765/14 סמי אחרינונ'מדינת ישראל; מיום 13/03/14, אומר כב' השופט שוהם דברים דומים: סטייה לקולה מהמלצת שירות המבחן מחייבת הנמקה מיוחדת, ואילו סטייה לחומרה אינה מחייבת הנמקה כזו.

אוסף ואומר כי כבר בדיון הראשון התרשמתי באופן דומה מהנאשם והייתי מסופקת מהחלופות שהוצעו, על מנת שלא להיחפז במסקנותיי, ביקשתי תסקיר שירות המבחן, וזה כאמור רק אושש את התרשמותי הראשונה.

במצב דברים זה, אין לי אלא להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

בניגוד למקרים אחרים, סוג העבירה המיוחסת לנאשם **והודייתו**, למעשה שוללים את חזקת החפות ודינו כמעט כדין מי שהורשע.

טוען הסנגור כי העובדה שלחובתו מאסר מותנה אינה מחייבת הפעלתו שכן יתכן ויוארך התנאי. אכן, באופן תיאורטי קיימת אפשרות כזו, אולם על מנת שבית המשפט הדין בתיק העיקרי יתרשם כי הנאשם למד את לקחו והפנים חומרת העבירה, באופן שאין צורך לאסרו, כדאי שגישתו של המשיב לעבירות הללו תשתנה וזה יקרה אולי, אם ישהה במעצר עוד מספר חודשים.

אשר על כן, אני קובעת כי המשיב מסוכן לציבור ויש להרחיקו מהכביש, אין לתת בו אמון נוכח גישתו לעבירות ואופיו המניפולטיבי, ולכן גם מפקחיו, עם כל הרצון הטוב, לא יצליחו למלא תפקידם כראוי וספק אם ידווחו למשטרה על הפרת תנאי המעצר על ידו.

מי שחוזר ונוהג פעם אחר פעם מבלי שמורשה לכך, ללא מורא מהחוק ומבלי שחרב תנאי המאסר תשפיע על מעשיו, ובל נשכח שמדובר באדם בוגר בן 46 ולא נער פוחז, מעצרו מאחורי סורג ובריה הוא אמצעי המניעה היחידי האפשרי. במאזן בין פגיעה בחופש התנועה של המשיב שמזלזל בצווים והוראות חוק, לבין בטחוננו של הציבור - בטחוננו של הציבור במקרה זה גובר.

אשר על כן אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, כ"ו אייר תשע"ד, 26 מאי 2014, בנוכחות הצדדים.